



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11626/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник адвокат Миодраг Буцкић из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник адвокат Љиљана Светозаревић из ..., ради утврђења ништавости завештања по основном тужбеном захтеву, односно повреде права на нужни део по евентуалном тужбеном захтеву, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2753/23 од 30.11.2023. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2753/23 од 30.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2753/23 од 30.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 515/22 од 23.06.2023. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца да се утврди да је због недостатка форме ништаво завештање сачињено пред сведоцима пок. ГГ бившег из ..., сачињено 15.12.2020. године, а проглашено у предмету Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици О 501/21 од 15.09.2021. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље ББ да се утврди да јој је повређено право на нужни део тестаменталним располагањем пок. ГГ, бившег из ..., и то завештањем од 15.12.2020. године које је проглашено у предмету Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици О 501/21 од 15.09.2021. године, те да се утврди да је тужиља власник по основу наслеђивања 1/6 заоставштине пок. ГГ, уз право уписа права у овом уделу у јавним књигама. Ставом трећим изреке обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове поступка у износу од 98.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2753/23 од 30.11.2023. године, ставом одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што

су предложили да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о основном тужбеном захтеву чији је основ утврђење ништавости писменог завештања пред сведоцима и евентуалном тужбеном захтеву због повреде права на нужни део тужиле, тако што је оцењено да су тужбени захтеви тужилаца неосновани.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревиденти нису уз ревизију приложили другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења ништавости завештања и повреде права на нужни део тужиоци су поднели 27.04.2022. године а утврђена вредност предмета спора је 100.000,00 динара, те вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**